

MARSZAŁEK

Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Toruń, dnia 26 lipca 2024 r.

ŚG-I-B.7245.1.195.2024

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

przedstawiam

stanowisko, w którym interpretację opisaną w piśmie z dnia 11 lipca 2024 r. przez Panią X oraz Pana X, Członków Zarządu X, ul. X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia, iż w przypadku, gdy Spółka zleca wyprodukowanie kubków na napoje zewnętrznemu dostawcy na terytorium kraju, które opatrzone są nadrukiem firmowym produktów Spółki nie zachodzi przesłanka konieczności ponoszenia tzw. opłaty producenckiej wynikającej z art. 3k ust. 1 ww. ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej – **uznają za nieprawidłową.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 11 lipca 2024 r. (wpływ do tut. Urzędu: 16 lipca 2024 r.) Pani X oraz Pan X, Członkowie Zarządu X, ul. X, zwanej dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożyli wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w sprawie obowiązku uiszczenia opłaty wskazanej w art. 3k ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata producencka).

Do wniosku zostało załączone potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji o interpretacji indywidualnej zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, X, we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawiła zaistniały stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie:

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku, X prowadzi działalność w zakresie produkcji i dystrybucji napojów, w ramach której wykorzystuje jednorazowe opakowania z tworzyw sztucznych (kubki do napojów) w celach promocyjnych. Przedmiotowe kubki na napoje produkowane są na terytorium kraju przez zewnętrznego dostawcę na zamówienie Spółki i opatrzone są nadrukiem firmowym produktów Wnioskodawcy.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej poddano w wątpliwość konieczność ponoszenia przez Wnioskodawcę opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy za kubki na napoje produkowane na zlecenie Wnioskodawcy, opatrzone nadrukiem firmowym.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„W opisanym przypadku Spółka stoi na stanowisku, że podmiotem wprowadzającym kubki po raz pierwszy na terytorium kraju, a tym samym podmiotem zobowiązanym do uiszczenia tej opłaty jest

producent kubków, czyli zewnętrzny dostawca, a Spółka nie jest zobowiązana do ponoszenia tej opłaty.”

Strona wskazała we wniosku, że opłatę, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.) ponosi podmiot wprowadzający (dostarczający) po raz pierwszy do obrotu na terytorium Polski produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ww. ustawy.

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów zbierania odpadów powstałych z tych produktów z publicznych systemów zbierania odpadów, w tym kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów uprzątkowania, transportu i przetwarzania tych odpadów, zgodnie z załącznikiem nr 9 Sekcja I do ww. ustawy, zalicza się:

1. pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
2. paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
3. pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
4. kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
5. lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 8 pkt 15a lit. a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza, co następuje.

Biorąc pod uwagę rodzaj prowadzonej przez Stronę działalności oraz przedstawione stanowisko istotne jest przybliżenie pojęcia „przedsiębiorcy”, zawarte w ww. ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (zwana ustawą produktową).

Zgodnie z art. 2 pkt 9b ww. ustawy produktowej, za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003

i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, ze zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

Istotnym w tym przypadku pojęciem wydaje się być również „wprowadzanie do obrotu”, przez co zgodnie z art. 2 pkt 12a ww. ustawy produktowej, rozumie się pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Zgodnie z art. 3k ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ww. ustawy obowiązany jest do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

W części E sekcja I załącznika do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których producenci pokrywają koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już uwzględnione, następujące koszty:

- a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów;
- b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz
- c) koszty sprzątkowania odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania (art. 8 ust. 2 ww. Dyrektywy).

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w części E sekcja I załącznika do ww. Dyrektywy przeniesiono w całości do załącznika nr 9 sekcja I ww. ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. W katalogu tych produktów znajdują się m. in. kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka (pkt 4).

Nawiązując do ww. definicji „przedsiębiorcy” oraz „wprowadzania do obrotu”, podmiotem podlegającym przepisom dotyczącym ponoszeniu opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy jest m.in. wprowadzający do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy. Wprowadzenie do obrotu należy traktować w tym przypadku jako odpłatne albo nieodpłatne (cele promocyjne) dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Strona we wniosku zaznaczyła, że kubki są co prawda produkowane przez zewnętrznego dostawcę, ale na zlecenie Spółki i są opatrzone nadrukiem firmowym produktów Spółki. Wnioskodawca wprowadza oznakowane produkty w ramach działalności gospodarczej na cele promocyjne. W myśl ww. definicji należy uznać, iż Wnioskodawca jest podmiotem obowiązany do ponoszenia tzw. opłaty producenckiej wynikającej z art. 3k ust. 1 ww. ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Wobec powyższego zdecydowano jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia przedmiotowej decyzji. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia tutaj. Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. X
2. aa